

חוק מילווה קצר מועד (תיקון מס' 7 והוראת שעה), התשנ"ו-1996*

1. בסעיף 1 לחוק מילווה קצר מועד, התשמ"ד-1984¹ (להלן – החוק העיקרי), אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) בתקופה שמיום ט"ז באב התשנ"ו (1 באוגוסט 1996) ועד ליום כ"א בטבת התשנ"ז (31 בדצמבר 1996), יהיה שר האוצר רשאי, מעת לעת, להגדיל בצו את סכום המילווה הנקוב בסעיף קטן (א) בסכום השווה לסכום שבו רכש בנק ישראל, החל ביום ו' באב התשנ"ו (22 ביולי 1996), בתיאום עם שר האוצר, איגרות חוב שהונפקו לפי חוק מילווה המדינה, התשל"ט-1979² (להלן – הסכום הנוסף); הסכום הנוסף לא יעלה על 15,000 מיליון שקלים חדשים אלא אם כן אישרה ועדת הכספים של הכנסת סכום גבוה יותר."

2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:

5. הממשלה לא תהיה רשאית להשתמש בתמורת איגרות החוב שנמכרו לבנק ישראל, אלא לשם פרעון המילווה לפי חוק זה או לתשלום הריבית עליו."

דן מרידור
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת, ביום כ"ח באב התשנ"ו (13 באוגוסט 1996); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעת חוק 2553, מיום כ"ח באב התשנ"ו (13 באוגוסט 1996), עמ' 854.
1 ס"ח התשמ"ד, עמ' 69; התשמ"ה, עמ' 22, 170, 203; התשמ"ז, עמ' 138; התשנ"א, עמ' 216; התשנ"ה, עמ' 196.
2 ס"ח התשל"ט, עמ' 112.